

B.

Mødet den 28. Januar 1920.

(For lukkede Døre.)

Fraværende: Bech, Brøndum, Christensen, N. Joh. Laursen, Møller, Olesen, Vald. Petersen og Simonsen.

1. (J. Nr. 496—1919). Skrivelse fra Købstadforeningens Centralkontor angaaende **Afholdelse af et Møde i København den 30. Januar om Tilvejebringelse af et fælles Kommnnelaan.**

F o r m a n d e n meddelte, at det var Meningen at vælge et Udvalg til at deltage i nævnte Møde, og Købstadforeningens Bestyrelse havde henstillet, at dette Udvalg fik Bemyndigelse til paa Byraadets Vegne eventuelt at afslutte Kontrakt om et Laan, for saa vidt samtlige Medlemmer af Udvalget var enige derom. Det var derfor rigtigst, at Byraadet drøftede lidt, hvilken Rentefod man eventuelt skulde gaa med til.

M i k a e l J o h a n s e n gav nogle nærmere Oplysninger om Sagen. Der forelaa et Tilbud fra England om et Laan til Kommunerne paa ca. 150 Mill. Kr. til en Rente af 6 %, Kurs 95 og 5 à 6 % Omkostninger samt Afbetaling i ca. 30 Aar. Men det var paa den Betingelse, at Staten skulde garantere for Laanet. Købstadforeningens Bestyrelse havde haft en Konference herom med Finansministeren, men han stillede sig meget uvillig dertil, medens til Gengæld Indenrigsministeren havde

lovet at virke derfor. Kommunerne kunde jo nok kaldes lige saa gode som Staten, men saaledes saa man ikke paa det i Udlandet. Hvis Staten ikke vilde garantere, forlangtes der 8 % Rente, og det kunde man næppe anbefale at gaa med til.

P. P e t e r s e n antog, det vilde vare længe, før Kommunen fik et saa godt Tilbud, og vilde anbefale at modtage det. Taleren troede ikke, at Ministeren alene kunde afgøre Spørgsmaalet om Garanti, ogsaa Finansudvalget maatte have noget at sige.

F o r m a n d e n vilde anbefale at tage et Laan paa 12 Mill. Kr., hvis det kunde faas paa disse Betingelser. Kommunen havde nu disponeret over sine Laanebeholdninger, ja endda for ca. 1. Mill. Kr. udover dem, og det blev nødvendigt at have en Kassebeholdning paa mindst 3 Mill. Kr.. Hvis man derfor skulde fortsætte med Udviklingen af Byen, kunde man næppe nøjes med et mindre Beløb. Det var nødvendigt, at Byen fik en Forbrændingsanstalt for Dagrenovationen, en Administrationsbygning, ligesom Anlæg af Broer var nødvendigt for Byens Udvikling, og mange flere Ting var ønskelige og nødvendige. Men til 8 % vilde det være ganske uforsvarligt at laane Penge; saa maatte man standse Byens Udvikling og indskrænke sig til at administrere med de aarlige Budgetter.

M i k a e l J o h a n s e n erindrede om, at der havde været Tale om et Laan fra Banker og Sparekasser; men det drejede sig kun om 1 % af Balancen eller ca. 2 Mill. Kr., altsaa saa godt som intet, saa den Vej maatte siges at være lukket. Taleren antog ikke, at nogen i Byraadet vilge gaa med til 8 %, men ellers vilde Taleren anbefale,

at det Udvalg, som skulde til Mødet, handlede efter Konduite og bedste Skøn, for Sagen hastede meget.

Salling var ogsaa klar over, at Kommunen trængte til et Laan; men til 8 % maatte man absolut fraraade at tage et saadant. Saa maatte man, ligesom i et saadant Tilfælde en Privatmand, holde igen paa Udgifterne. Men hvis dette Laan skulde glippe, kunde der maaske være Mulighed for at rejse Penge ved at lave Obligationer til et Laan i Aarhus Kommune; et saadant kunde muligvis faas til 6 %.

Brammer kunde slutte sig til Forslaget om at modtage et Laan til 6 %, Kurs 95, men ikke til 8 %. Taleren havde haft den samme Tanke som Hr. Salling, at hvis det blev absolut nødvendigt for Kommunen at laane Penge til et eller andet Formaal, var der maaske Mulighed for at rejse et Laan i Kommunen. Men selv om man nu fik de 12 Mill. Kr. maatte man ikke derfor begynde at disponere for flot; det vilde alligevel være nødvendigt at vente med større Foretagender til senere.

Mikael Johansen havde udtalt det samme ved Behandlingen af Spørgsmaalet om Ekstras-katten. — Naar Finansministeren nødig vilde garantere for et Laan, var Grunden vel den, at Staten selv skulde laane, og saa var det selvfølgelig ikke heldigt at være bundet for meget af Garantier.

Mousten oplyste, at den effektive Rente ved det omtalte Laan vilde blive ca. $6\frac{2}{3}$ %, hvilket maatte kaldes billigt i disse Tider. Naar det var en Betingelse, at det Udvalg, som blev sendt til København, skulde være enigt om Sagen,

behøvede Byraadet vist næppe at indskrænke Udvalgets Handlefrihed yderligere.

S. P e t e r s e n anbefalede at sende Budgetudvalget derover, saa var det næppe nødvendigt at trække Grænser for Udvalgets Myndighed.

F o r m a n d e n sluttede sig hertil og stillede følgende Forslag til Fuldmagt for Udvalget:

»Aarhus Byraad bemyndiger herved sit Budgetudvalg til paa det af den danske Købstadforening indvarslede Møde i København den 30. d. M. at træffe endelig og for Kommunen med Forbehold af Indenrigsministeriets Approbation bindende Beslutning om Modtagelse af et Kommunen eventuelt tilbuds Laan saaledes, at nævnte Udvalg, for saa vidt samtlige dets mødte Medlemmer derom er enige, er bemyndiget til at afslutte Kontrakt om et saadant Laan.

Udvalget bestaar af:

Borgmester Jakob Jensen, Formand,
Kommunelærer Moustén,
Landstingsmand, Fabrikant J. Chr. Møller,
Folketingsmand, Redaktør M. Simonsen,
Købmand Mikael Johansen.«

Formandens Forslag vedtoges enstemmig.

2. (J. Nr. 652—1919). Indstilling fra Skovudvalget om **Istandsættelse af Skovfogedhuset »Frydenlund«.**

F o r m a n d e n meddelte, at Skovudvalget havde tænkt at lade Enkefru Pries bo i Skovfogedhuset »Frydenlund« og dette skulde saa omforandres, hvilket vilde koste ca. 8000 Kr. En Del af dette Beløb var dog en absolut nødvendig Istandsættelse. Udvalget havde tænkt at lade Fru Pries faa Fribolig der, men selv havde hun ønsket at faa overdraget Kørselen i Skoven. Hvis By-

raadet vilde overdrage hende denne, skulde hun jo have Plads til Heste, og Udgiften paa Bygningerne vilde i saa Fald blive 4700 Kr. mere. Taleren vidste ikke, om man skulde overdrage Fru Pries Kørselen, Skovrideren ønskede den ogsaa, og det var næppe heldigt at have to til at besørge den. Fru Pries blev maaske derved stillet noget gunstigere end almindeligt, men der havde ogsaa været slaaet paa, at Byen i sin Tid, da den købte Marselisborg, havde lovet Ingerslev at tage særligt Hensyn til de Funktionærer, som dengang fandtes paa Gaarden.

Niels Jensen antog, at hvis Fru Pries skulde have Kørselen i Skoven, var det nødvendigt for hende at have Borgerskab som Vognmand, og i saa Fald vilde Kørselen vist blive for dyr. Hvis hun fik en saadan Forretning, burde hun ogsaa svare Leje. I det hele taget vilde denne Kørsel vist blive alt for dyr, hvis den skulde ordnes paa samme Maade som Kommunens Vognmandskørsel inde i Byen.

Mikael Johansen takkede Borgmesteren, fordi han paa en saa smuk Maade tog sig af Fru Pries. Taleren antog ikke, at Fru Pries skulde have Borgerskab, hvis hun fik Kørselen; det havde Skovrideren ikke haft, og Taleren vilde anbefale, at hun fik Kørselen. Det var næppe heldigt, hvis den blev delt mellem hende og Skovrideren, og han fik sandsynligvis en Ekstraindtægt som Inspektør ved »Stadion«.

Salling syntes ikke, at det laa særlig for en Kvinde at give sig af med Vognmandskørsel, og vilde hellere anbefale, at man hjalp hende med at faa indrettet et Hønseri eller lignende.

Mousten vilde gerne være med til at støtte

Fru Pries, men var ellers nærmest enig med Salling. Men Skovudvalget kunde jo træffe Bestemelsen.

B r a m m e r vilde ogsaa helst overlade Sagen til Skovudvalget, men syntes ogsaa, at der var andre Ting, som laa nærmere for en Kvinde at slaa ind paa end Kørsel, f. Eks. at holde Sommerpensionærer. Derved kunde man spare Stalden og saa til Gengæld udvide Beboelseshuset lidt mere.

P. P e t e r s e n bemærkede, at Fru Pries var vant til at deltage i alt sin Mands Arbejde og sikkert godt kunde forestaa Kørselen. Det var jo godt nok med Støtte, men Fru Pries var ogsaa ærekær og vilde helst tjene sit Udkomme selv.

K j e l d S ø r e n s e n gjorde opmærksom paa, at Fru Pries blev stillet meget gunstigt i Sammenligning med andre Enker, idet hendes Indtægt, hvis hun ogsaa fik Enkebørnsunderstøttelse, kunde beløbe sig til ca. 2200 Kr. foruden Fribolig, og denne skulde Byen jo ofre en stor Sum paa. Det kunde maaske drage Konsekvenser efter sig. Taleren var ikke særlig begejstret for at overlade Kørselen til Fru Pries og henstillede til Skovudvalget at komme med en Indstilling til Byraadet om Sagen.

M a r i a n e T h o m s e n vilde gerne være med til at støtte Fru Pries, men syntes ikke, at Kørsel var det mest passende for hende; der maatte nok kunde blive andre Udveje. Taleren spurgte, om den nye Skovrider ikke vilde have Kørselen, for i saa Fald saa det underligt ud at tage den fra Embedet nu.

N i e l s J e n s e n havde ikke noget imod, at Skovudvalget arrangerede sig med Fru Pries saaledes, at hun fik Kørselen mod en fast Takst. Men

det burde ikke gaa som hidtil med Attestering af Kørselsdage.

Formanden oplyste, at Kørselen i Skoven var trukket fra Skovriderens Embede, før det blev opslaaet. Hvad Fru Pries angik, vilde Skovudvalget nu nærmere overveje Sagen, og det vilde maaske alligevel blive det fornuftigste at gaa bort fra Arrangementet med Kørselen. Hvis Fru Pries saa fik Fribolig med Hønseri, Kartoffelhøve o. s. v., kunde hun sikkert godt klare sig dermed.

Indstillingen vedtoges saaledes, at der til Istandsettelse og Omforandring af Beboelseshuset anvendes 8000 Kr, som tages paa næste Aars Budget.

3. (J. Nr. 17¹⁹—1919). Andragende fra Formand J. L. Thomsen om **Eftergivelse af Fattighjælp.**

Bevilgedes.

4. (J. Nr. 12²⁰—1919). Indstilling angaaende **Tildeling af Alderdomsunderstøttelse.**

Indstillingen vedtoges.

